

En helt vanlig middag

V

Är bjuden på middag
hos en vän. Medan jag
småpratar med bordsgrannen,
en kvinna i min egen ålder, skickas
brödkorgen runt. **TEXT HILDE ROKKE**

ill du ha bröd?" frågar hon.

"Nej, tack, det är bra."

"Går du också på sån där trendig, glutenfri

diet eller?" Hon nappar åt sig en brödbit ur korgen innan hon skickar den vidare.

"Ja..."

"Alltså jag tror att jag också har lite gluten. Jag blir så himla svullen i magen om jag äter mycket pasta eller bröd." Hon klappar sig lätt på magen.

"Men du äter bröd i alla fall?" Jag nickar mot baguetten på kanten av hennes tallrik.

"Alltså, lite bröd går bra, men om jag äter för mycket." Hon himlar med ögonen.

"Men är det inte bara att du äter för mycket?" frågar jag. "Allas magar svullnar väl av stora portioner?"

HON TAR EN klunk öl och ser ut att fundera.

"Och öl innehåller ju gluten", säger jag. Hon tittar förvånad först på mig och sedan ner i glas-

set: "Öl går bra.

Det tål jag." Hon ler och ställer ifrån sig glaset på bordet: "Men jag känner verkligen att jag mår sååå mycket bättre om jag drar ner på glutenet fast som nu, när jag går bort på middag blir det så krångligt. Och när jag reser." Hon lutar sitt huvud mot mitt: "En uteservering i Paris, vad vore väl den utan croissanterna?" Hon är tyst en liten stund och drömmer sig kanske bort till en trottoar i den franska huvudstaden innan hon fortsätter: "Och så vill en ju inte vara till besvär."

JAG SVARAR INTE och tänker att nej, ingen vill väl vara till besvär och ska just fråga om hon ofta är i Paris när hon fortsätter: "Och den där glutenfria pastan är ju så himla äcklig. För att inte tala om det svampiga brödet. Nej, för mig handlar det om att vara snäll mot kroppen, men utan att bli fanatisk, eller hur? En ska ju njuta av tillvaron också. Det är viktigt!" Hon tittar på mig som

om hon just sammanfattat hela meningen med livet och ler.

Jag ler tillbaka och tar ett extra djupt andetag: "Eftersom jag har celiaki är mina förutsättningar lite annorlunda."

"Menar du glutenallergi?" frågar hon medan hon tar en stor tugga av baguetten.

"Ja, celiaki. Den inflammatoriska tarm-sjukdom som gör att du inte tål gluten. Inget gluten alls faktiskt. Om jag äter baguetter eller pasta blir jag jättesjuk."

HON LYSER UPP: "Aha!" Nästan som för mig ju! Alltså kolla här", viskar hon ljudligt och drar upp glittertunikan och visar sin runda mage lite diskret under bordsduken. "Så svullen!" Hon tar ett stadigt grepp i magskinnet och rycker det upp och ner som om hon försöker bända loss det från kroppen. Jag undviker att titta på den hoppande magen under duken medan hon fortsätter:

"Fast det låter ju jättejobbigt att inte kunna fuka ibland, vad tråkigt för dig." Hon tittar på mig och piper ett nasalt: "naaawww."

"Det funkade bra" svarar jag "men ibland blir jag faktiskt lite trött på alla som påstår att de är sjuka, fast de inte vet säkert. Som om det vore coolt. Skulle du säga till en diabetiker att du tror du har lite socker för att du blir speedad om du äter för mycket godis?"

"Haha, neej." Hon skruvar sig lite på stolen fortfarande med ett fast grepp om magen.

"Men det var precis så du sa till mig nyss. Och förresten kan du inte ha lite gluten. Antingen har du celiaki eller så har du inte celiaki. För mig är det en sjukdom, för dig kanske snarare en livsstil? Vill du ha?" Jag ler och nickar mot brödet som återigen skickas runt och hon ler stelt tillbaka.

"Nej, tack jag är nöjd." Hon drar äntligen ner tunikan över magen, vänder sig bort och säger till sin bordsgranne: "Jag ska sluta äta bröd, jag blir så tjock av det."

Jag tittar ner i bordet och längtar hem. ✨

"En uteservering i Paris, vad vore väl den utan croissanterna?"

Hilde Rokke